

Tvoj nedeljski tovariš.

Rev. J. C. Smoley

TEDENSKI KOLEDAR.

Binkošti. — Prihod Sv. Duha.

23 Nedelja — Binkoštna. Ev.

24 Ponedeljek — Marija Po-

magaj.

25 Torek — Gregor, papež.

Urban.

26 Sreda — Kvaterna, Filip

Neri, spoz.

27 Četrtek — Beda, cerkv.

učitelj.

28 Petek — Kvaterna. Augu-

stin.

29 Sobota — Kvaterna. Ma-

rija Magd., pac.

—

BINKOŠTNA NEDELJA.

Tolažnik pa, sv. Duh, ki

ga pošlje Oče v mojem i-

menu, vas podučiti vse.

Jan. 14, 26.

Zel bi si danes, prijatelji

moji, da bi imel dar ognjenega

jezika, v kakršnem se je pri-

kazal sv. Duh nad apostoli, da

bi imel moč silnega viharja, v

katerem je sv. Duh nad apo-

stole sestopil, da bi vam mogel

z ognjevit zgovornostjo in

močjo duha razložiti nad vse

velike lastnosti sv. Duha, koje-

ga slavje danes praznujemo,

da bi vas mogel povzbuditi, da

bi danes in ves čas svojega

življenja prosili sv. Duha za

njegove darove. Nimam teh

lastnosti, zato bo moje premi-

sljevanje o sv. Duhu le nepopol-

no. Vendar ker moram govoriti

o sv. Duhu, obračam se k te-

mu, kar je Jezus Kristus sam

povedal o sv. Duhu pri posled-

nji večerji. Ko se je od njih po-

slavljal, je rekel: "Tolažnik

pa, sv. Duh, katerega pošlje

Oče v mojem imenu, vas pod-

učiti vse." Kaj pa je imel sv.

Duh apostole podučiti? Na to

vprašanje si hočemo danes od-

govoriti. In pravim takoj: Sv.

Duh jih je naučil mnoge stvari,

bodel jim mnoge darove, toda

v prvi vrsti jih je naučil to, kar

je za vsakega človeka najbolj

važno: vero, upanje in ljube-

zeno. Sv. Pavel piše v listu k Ro-

mancem: "Sedaj pa ostanete

v tri: vera, upanje, ljubezen." (1. 13, 13).

—

Sv. Duh je naučil apostole

vere. Tri leta so hodili s Kristu-

som, in Kristus Gospod jih je u-

čil, podajal jim vero, nebeske

resnice. Sejal je seme v njih-

ova srca in duše. Da bi pa to se-

ne poglano, rastle, obrodilo, je

bilo potrebna svetloba in gor-

kote. Bili so apostoli navadni,

neki možje; da bi razumeli

nebeske resnice, so potrebovali

nebeskega svetla. In to nebe-

sko svetlo jim je podelil sv.

Duh. Zato jim je rekel Kri-

stus: "Tolažnik pa, sv. Duh,

katerega pošlje Oče v mojem

imenu, vas podučiti vse," in je

dodelal: "Se mnogo imam vam

povedati, pa tega zdaj ne mo-

rete nositi. Ko pa pride on, Duh

(Jan. 16, 12, 13).

—

Da bomo to delovanje sv.

Duha prav spoznali, oglejmo si

apostole, kakšni so bili pred

prihodom in po prihodu sv. Du-

ha. Temeljna resnica o Kri-

stusu je ta: da je Sin božji in

ljubljenec. Da je Sin božji, je do-

kazal z neštivilnimi čudeži,

vzkliknil: "Mi pa verujemo in

spoznavamo, da si Kristus Sin

božji." Da je ljubljenec, jim je

povedal, da si Kristus Sin bo-

hovimi mislimi? Verovali so v

Kristusa — toda njihova vera

se je, ko je bil Kristus križan,

ko je umrl, grozno omajala.

Taki so bili apostoli pred pri-

hodom sv. Duha. In po prihodu

duha? Kako so se izpremenili?

Takojo so razumeli njegovo zve-

ličavno, odrešeniško delo, raz-

umeli so, da je moral Sin božji

trpeti in umreti. Sv. Duh jih je

naučil vere, vere, katero so

moral imeti sami, katero so

moral pa tudi vsem narodom

oznanjevati, vere, od katere je

odvisna vsa večnost: "Kdor ne

veruje, bo pogubljen!"

—

Sv. Duh je naučil apostole u-

panja. Dokler so bili pri Kri-

stusu, so imeli vsaj nekaj upa-

nja, videli so, kakšne čudeže

dela. Upali so v njega, se zana-

šali na njega. To njihovo upa-

nje je bilo tesno spojeno, tesno

spojeno, tesno zraščeno z obče-

vanjem s Kristusom: dokler so

bili pri Kristusu, dokler so bili

s Kristusom, so upali. Kakor so

bili pa od njega proč, izgubili

so vsako upanje. Spomnite se le

na dogodek na morji, nastal je

velik vihar, Kristus pa je spal.

In tu so bili grozno prestrašeni;

če spi, so mislili, gotovo pogi-

nemo. "Reši nas, o Gospod," so

ga hitro zbudili, "mi pogine-

mo!" — Kak strah je napolnil

njihova srca, ko jim je pri po-

slednji večerji povedal, da jih

zapusti. Mislili so, da bodo brez

njega izgubljeni, zato jim je

ponovno rekel: "Naj se ne ža-

losti vaše srce, in naj se ne bo-

ji!" To ni bilo pravo, to ni bilo

popolno upanje. Moral bi bili

imeti upanje tudi takrat, kadar

pa, sv. Duh, katerega pošlje

Oče v mojem imenu, vas pod-

učiti vse." Kaj pa je imel sv.

Duh apostole podučiti? Na to

vprašanje si hočemo danes od-

govoriti. In pravim takoj: Sv.

Duh jih je naučil mnoge stvari,

bodel jim mnoge darove, toda

v prvi vrsti jih je naučil to, kar

je za vsakega človeka najbolj

važno: vero, upanje in ljube-

zeno. Sv. Pavel piše v listu k Ro-

mancem: "Sedaj pa ostanete

v tri: vera, upanje, ljubezen." (1. 13, 13).

—

Sv. Duh je naučil apostole

vere. Tri leta so hodili s Kristu-

som, in Kristus Gospod jih je u-

čil, podajal jim vero, nebeske

resnice. Sejal je seme v njih-

ova srca in duše. Da bi pa to se-

ne poglano, rastle, obrodilo, je

bilo potrebna svetloba in gor-

kote. Bili so apostoli navadni,

neki možje; da bi razumeli

nebeske resnice, so potrebovali

nebeskega svetla. In to nebe-

sko svetlo jim je podelil sv.

Duh. Zato jim je rekel Kri-

stus: "Tolažnik pa, sv. Duh,

katerega pošlje Oče v mojem

imenu, vas podučiti vse," in je

dodelal: "Se mnogo imam vam

povedati, pa tega zdaj ne mo-

rete nositi. Ko pa pride on, Duh

(Jan. 16, 12, 13).

—

Da bomo to delovanje sv.

Duha prav spoznali, oglejmo si

apostole, kakšni so bili pred

prihodom in po prihodu sv. Du-

ha. Temeljna resnica o Kri-

stusu je ta: da je Sin božji in

ljubljenec. Da je Sin božji, je do-

kazal z neštivilnimi čudeži,

Bog najbolj popolno bitje, naj-

višja dobrota, ljubiti Boga ne

glede na kako plačilo! In pra-

va ljubezen je tudi zvesta: nič

je ne more izriniti iz srca,

prava ljubezen ne opusti niko-

gar. Po prihodu sv. Duha so

imeli apostoli tako ljubezen.

Sv. Duh jim je to ljubezen v

njihova srca vli. Sedaj so lju-

bili Kristusa ne glede na kako

plačilo, ljubili so ga radi njega

samega, noben apostol ni bil

več Gospodu nezvest. "Tolaž-

nik pa, sv. Duh, ki ga pošlje

Oče v mojem imenu, vas pod-

učiti vse," jim je rekel Kristus;

in sv. Duh jih je naučil tudi

ljubezni.

—

Take darove je podelil sv.

Duh apostolom, a ne samo apo-

stolom, ampak i drugim učen-

cem. Spomnimo se le na veli-

kega apostola narodov, sv. Pa-

vla; sam o sebi pravi: "Po mi-

losti božji sem, kar sem" (1.

Kor. 15, 10). Naj prej sem bil

brezverec, preganjal sem ve-

ro; sedaj sem apostol; prej ni-

sem imel upanja v Kristusa, se-

daj je Kristus moje upanje:

"Prihranjen mi je krona pra-

vičnosti, katero mi bo dal Go-

spod," tako upam sedaj; prej

nisem imel ljubezni, da bil sem

poln sovraštva do Kristusa, se-

daj me nobena stvar, niti smrt

ne more odločiti od ljubezni

božje, tako piše v listu k Rim-

ljanom.

—

In te milosti: vero, upanje,

ljubezen podelil bo sv. Duh tu-

di nam, če ga bomo za nje pro-

sili, če bomo vredni, da bi se-

stopil tudi na nas. Zato ga pa

prosimo za nje, skrbimo za to,

da bi bila naša duša vredna,

čisto prebivališče sv. Duha. Ve-

ni sanete Spiritus... Pridi sv.

Duh, in napolni srca svojih ver-

nih! Amen.

—

TU IN TAM.

— Gadsden, Ala. — Denar

ni vse. To nam potrjuje George

Coleman, ki je zaposlen kot

kuhar pri delavcih, ki gradijo

železniško progo v tukašnji bli-

žini. Coleman je Indijaneec in

ima vrednosti \$500,000. Nje-

gov letni dohodek znašajo 25

tisoč dolarjev. Svoje službe pa

le neče zapustiti.

— London, Anglija. — Svi-

lene nogovce za osle in mule.

Nekam čudno se sliši, pa bo

menda resnica. Mrs. F. E. Ho-

sali, ki ima posebno usmiljeno

srce do ubogih živali, si je na-

bavila veliko zalogo svilenih

nogavic v Londonu, katere bo

vzela seboj v Severno Afriko,

kjer osli in mule, ki prenašajo

potnike in prtljago, silno tripi-

jo pred nadležnimi muhami, ki

sedajo najraje na noge živa-

lim, da bijejo krog sebe in v

mnogih slučajih tudi vržejo

jezdca s hrbta.

— Peoria, Ill. — Pes je bil

na straži, ko je njegov gospo-

dar, 14letni mladenič, plenil

po hišah. Edwin Sullivan, star

14 let, je imel dobro naučene-

ga psa, ki je mirno stal pred

hišo na straži, medtem, ko je

Edwin kradel v hiši. Kakor hi-

tro se je imel kdo hiši pribli-

žati, je pes na lahko zalajal in

opozoril tatu, nakar sta oba

stekla. Deček je rekel policiji,

da je vedno dobro skrbel za

svojega štirinogatega tovariša

za njegovo zvesto službo.

— Chicago, Ill. — "Nikoli

več ne bom pel na radio." Tak-

o je rekel operni pevec Harry

Geise, kateri je pobegnil od

svoje žene in živel pod drugim

imenom. Geise je nedavno pel

v Chicago na radio. Kako pa

se je začudil, ko je po končan-

em petju stopil k njemu poli-

cist in mu napovedal aretacijo.

Na njegovo začudenje so mu

rekli, da ga je pustila aretirati

njegova žena, ko je slišala nje-

gov glas na radio.

— Hyaniss, Mass. — V tu-

kajšem kraju se je le malo

ljudi pečalo z ribarstvom. Ne-

davno je pa neki ribič v svojo

mrežo vjel steklenico škotske-

ga žganja. Ko še dalje lovi, se

vjameta dve — ne ribi, temveč

steklenici, tako da je v knat-

kem času nalovil 195 steklenic,

katere je najbrže kakšen tiho-

tapec pometal v vodo, ali pa

se je prevrnil tihotapski čoln.

Najsižebo tako ali tako, doslej

se ni ribarilo, od tega časa na-

prej je pa vedno gneča ob

IZDAJAVEC

Zgodovinska povest iz turških časov.

SPISAL

F. V.

SLEMENIK

NASPROTNA BRATA.

Primi celov, zemlja mila,
primi srce moje v dar,
da bi vedno matka bila,
nepozabljena nikdar!

—Dr. F. Razlag.

"Kaj, da vendar Luke tako dolgo ni iz Visokega?" pogosto vpraša vitez Vovk, ker mu je samemu v Zavrhu dolg čas in ker ga žene silna radovednost, kako je na Visokem. Luka se je bil podal na Vitov grad, da bi se sam prepričal, koliko zmešnjave sta storila on in vitez v Lavrino življenje, ker sta ji podrla moža in strica v prah. Pa dolgo mora vitez čakati, da se Luka povrne v Zavrh.

Na videz truden vendar prijaše Vohač nekega večera ter se takoj poda v vitezove sobe. Smeh sili Luka in gnjev ga tlači obenem.

"Pa moj Luka, kaj se držiš tako nenavadno kisto?" ga urno nagovori Vovk, ter svetle male oči pazljivo vpre v njega, hoteč Luki brati iz obraza dobre ali slabe novice.

"Gospod, ob pamet pridem, ob vso pamet, preden vam vse dopovem. Menim, da se nisva rodila srečnega dne," zdihuje Vohač ter išče, kam bi se vsedel.

"Kaj? Povedi! Kako je na Visokem?" sili Vovk in potegne upehanega Luka na stol. "Kako je na Visokem? To hočem najprej slišati."

"Kako je na Visokem?" ponavlja vprašanje zviti Luka. "Ravno tako, kakor si vi ne želite. Vrag se igra z nama, zakaj vedite, — pa vsaj me tako grozno ne glejte, — konja sva postrelila, ne pa Vita in Lavrinega strica! Pri tem pa bi človek ne prišel ob pamet?"

"Kaj praviš, kaj? Lažeš!" kriči Vovk, da Luka strahoma vstane ter odstopi nekaj korakov. "Nisem videl pasti oba," divja vitez dalje, "nisem čul vpitja, Luka, in ti praviš, da to ni res?"

"Jaz sem tudi videl pasti oba, vitez, namreč konja, jezdecema pa nisva ne skrivila lasu. Saj imam zdrave oči in sem zdaj bil dva dni na prijaznem Visokem ter imel dosti časa se prepričati, da sta Vit in stric Gregor tako zdrava kakor vi ali jaz, vesela pa tisočkrat več. Se jaz sem bil, ne bodite hudi, na Visokem vesel ter tam užival kratak čas, dokler me niso potirali skozi grajska vrata zavoljo neke malenkosti, da sem si zopet odrli komaj zaceljena kolena. Zato pa sem storil obljubo, da se znosim nad komur le mogoče na Visokem, ker so tako prijazno ravnali z menoj. Posebno mi je ostal v spominu ošabni Jurko, nekak prvak Vitovih hlapcev; ne pozabim njegovih pesti. — Pa da vam rečem, tako veselje je knaljevalo na Visokem, toliko ljudstva, toliko plesa in petja, in grad tako imenitno okinčan, da —"

"Molči, pa se poberi," zagrmí razkačeni vitez, ter z roko udari po mizi. Vohač se namuzne ter tiho izgine izpred oči svojega ljutega gospoda.

Vitez odpre okno, da si v nočnem zraku ohladi vroče čelo. Nasloni se ter gleda v tiho,

mirno noč. Zdaj pride mesec na malo obzorje nad Zavrhom in obsije Vovkovo lice, katero se je zelo izpremenilo jeze in srca. Kri mu sili v glavo, srce viharno bije, kakor da bi hotelo razgnati prsa. Da je črna tema, videlo bi se jasno svetili vitezevo oko.

"Ti prokleti mesec," škriplje Vovk in dela pesti proti nedolžni luni, ki mirno sveti v hrib in dol. "Ravno, ko hočeva ustreliti, se skrije, ravno tedaj! In se ne drži, kakor da bi me zdaj zasmehoval? Oj ti!"

Zopet zatelebe okno ter se poda spat, pa spanje beži od njega, šele proti jutru malo zatise oči, in ko ga prebudi beli dan, mu je prva beseda kletev, da mu je izpodletela zlobna namera.

Vohač stopi v sobo. "Ako smem kaj govoriti, vam naznanjam to-le: Vaš gospod brat vas je prišel obiskat! Stanislav iz Dvora je tu! Stanislav je tudi bil na Visokem, in še kako dobro volje!"

"Molči mi o Visokem, ako hočeš, da ti ne strem glave. Kaj pa Stanislav hoče? Le naj pride, sem radoveden, kaj bode prinesel. Že dolgo nisva govorila. To je brat!"

Pri zadnjih besedah stopi Stanislav v sobo. Brata si zdaj stojita nasproti.

V Dvoru sta se rodila oba; Vovk je leto in nekaj starejši. Ista mati ju je dojila, isti oče ju pestoval, a vendar svet ni videl različnejših bratov, kakor sta bila Vovk in Stanislav. Različna sta si bila po duši in telesu. Vovk je mala, slabšeja postava proti visokemu, krepkemu Stanislavu. Kakor je možko in odprto Stanislajevo oko, tako nemirno se suče Vovkovo, skušajoče se skriti za gostimi obrvi. In kako različno je šele njuno dušno življenje! Kako nasprotna sta si bila v svojih mislih in dejanjih od mladih nog! Vedno se je razlegel krik po Dvoru in okoli Dvora, in ako si povprašal, kdo ga dela, vsakdo ti je odgovarjal: Mali, poredni Vovk. Ako je kdaj Stanislav bornemu dečku podaril svoj kos kruha, gotovo je Vovk kje prestregel reveža, ki se je že kruha veselil, mu iztrgal kos ter ga še povrh naklestil. Roditelja sta poskušala vse, da bi poredneža izboljšala, pa vse je bilo bob ob steno. Nihče pa ni znal mladega Vovka huje razjeziti, kakor da je omenil dobrega, pridnega Stanislava.

Ko je Vovk odrasel, ostal si je enak, le da se je obnašal še bolj zoperno. Bil je za Dvor prava kuga, kakor pravimo. Oče je bil večnega vrisča in prepira sit ter želel sinu od sebe, zakaj Vovk se je včasih hudo pregrešil zoper otroške dolžnosti. Pride nekaj čudni sin Vovk domu ter stopi naravnost pred očeta. Kje se je potepal pretekle dni, za to ni smel nihče povprašati, tudi oče ne. Temu je le kratko razložil, da si želi samotni Zavrh in da mu ga naj oče, ako mu je ljub mir, kupi prej ko mogoče. Očetu je bil ljubši mir kakor denar, in zato je za porednega Vovka kupil Zavrh od dosedanjih posestnikov, ki pa so bili na slabem glasu. Mladi vitez Vovk niti slovesa ni vzel od roditeljev ali od brata, samo potuhnjenemu Vohaču je mignil, pa sta odjezdila v Zavrh.

VINKO ARBANAS

Edini slovenski cvetličar v Chicagu

1320 W. 18th St. Chicago, Ill.

Vence za pogrebe, šopke za neveste in vsa v to stroko spadajoča dela izvršujem točno po naročilu. Dostavljam na dom.

Cene zmerne.

JOS. HLAVATY

Zanesljivi lekarnar
Zdravniške recepte izvršuje točno.

Zaloga fotografij, potrebščin.

Kodaki in Kamere.

Prinesite k nam filme v izdeljavo.

1738 W. 21st Street in Wood, Chicago, Ill.

Izvrstni sladoled, mize za goste
Phone: Canal 4340.

"Bojim se, da v Evropi ne bo več nobenega belega človeka?"
"Ti se norčuješ — zakaj?"
"Zato, ker vsi tisti, ki nič nimajo, so postali rdeči, oni pa, ki kaj imajo, so postali modri."

SLOVEČI UMETNIŠKI
FOTOGRAFISTNemecsek
1439 W. 18th St.

CHICAGO, ILL.

IZDELUJE NAJBOLJŠE
SLIKE!SVOJ POKLIC VRŠI ŽE S
30-LETNO IZKUŠNJO!

BARVE -- MIZARSTVO -- ŽELEZNINA

Prodajam vsakovrstne barve, varniške itd. po najzmernejših cenah. Barvam hiše znotraj in zunaj. Lepim stenski papir. Izvršujem vsa mizarska in tesarska dela. — Prodajam vsakovrstno železnino, različno orodje in vse kar potrebujete v tem oziru za Vaš dom. — Prodajam tudi vsakovrstne šipe (šajbe.)

John Kosmach

SLOVENSKA TRGOVINA Z ŽELEZNINO

1804 West 22nd St., Chicago, Ill.

Phone: Canal 0490.

Zakaj se mučite

S POKLIDANJEM LINOLEUMA, KO VAM MI TO STORIMO, NE DA BI VAM BILO TREBA PLAČATI!

Velike važnosti je, kako se linoleum položi, da dalje ostane poraben. Naši eksperti rešijo vprašanje polaganja linoleuma za vas. Baš sedaj imamo veliko zalogo krasnih vzorcev po različnih cenah. Pustite, da vam postrežemo takoj. Cene so 85c za štirjaški jard, \$1.00, \$1.50 in \$2.00.

EICHHOLZER & CO.

527 MAIN STREET,

FOREST CITY, PA.

Za dobro pohištvo

SE obrnite vedno na staro poznano veletrgovino.

Ako hočete Vaše domove opremiti s trpežnim in dobrim ter lepim pohištvom, tedaj pojdite tja, kjer se tako pohištvo prodaja.

Ako hočete imeti v Vaši kuhinji dobro peč, dobro kuhinjsko posodo tedaj pojdite isto kupiti h

W. SZYMANSKI

VELETRGOVINA Z RAZLIČNIM POHIŠTVOM.

1907 BLUE ISLAND AVENUE, CHICAGO, ILL.

ČITATELJI!

DR. H. ROSENBLITH

iz Przemysla, Avstrija; Specialist že 25 let za SRCE IN PLJUČA
nerednosti in bolečine, je odprl svoj urad na
2101 W. ROOSEVELT ROAD

Dr. Rosenblithova znanost za srčne in pljučne bolezni Vam zagotavlja okrevanje.

Dr. H. Rosenblith,
zdravnik in ranecelnik
2101 W. Roosevelt Rd.
Phone: Canal 3291

Uradne ure:
8—11 A. M.
2—4 P. M.
7—9 zvečer.

DR. J. F. KONOPA ZDRAVNIK, KIRURG IN PORODNIK.

X ŽARKI. Zdravi vse bolezni hitro in uspešno. Specialist za zdravljenje vse moških, ženskih in otroških bolezni.
1520 W. Division St., vogal Milwaukee ave. 1 Dickson St., Chicago, Ill.
Pho. Armitage 6145. — Od 10-12 dopoldne, 2-4 in 6-8 zvečer, v nedeljo od 10-12.

PISANO POLJE

J. M. Trunk.

Tudi g. Molek izjavlja.

Papež Pij XI. je izjavil, da je "moderna znanost potrdila čudeže." Zafrljivo se obreguje ob papeževo izjavo gospod Molek in meni: "Kje je in koliko je vredna tista 'znanost,' tega seve papež ni in ne bo povedal." Kaj naj tudi take papežek more vedeti o kaki znanosti? Se sanjati se mu ne more o kaki znanosti. K večjemu si more papež nekaj izmisliti, ker dve tretjini čudežev so po neovrgljivi znanosti čikaškega Moleka izmošljotini, drugi so naravni pojavi, in o takih kak papež ne more imeti niti pojma. Vsi, prav vsi ustanovitelji ver so bili prisrčani, da jih presega le neki Molek v Chicagu, in delali so trike, po domače goljufali, prosim vsi, in ker so pri takih prefriganjih trikih pomagale še stvarce, kakor je hipnotizem, autosugestija, osebni magnetizem, o katerih kak papež ne more imeti prav nobenega pojma, ko je ves pojm vzel v najem g. Molek, more tudi papež uspeti le s kakimi — triki. Poleg tega so še nerazumljive naravne prikazni, kakršnih, žal, niti gosp. Molek ne razume in ne pozna, dasi razume in pozna več, kakor vsi papeži. Kako tudi ne? Saj g. Molek je prečital in požrl knjigo "Golden Bough," papež bi je pa sploh bržkone še čitati ne znal. Zato pa more tudi le kak Molek izjavljati, in kar on izjavi, drži ko dreta, a kak papež, ki ne pozna nobene znanosti, bi imel tiho biti, in tušiti vsaj tako dolgo, dokler bi se g. Molek ne izjavil.

Skromnost je sicer neka čednost, a kdo more biti skromen, ako mu znanost pri ušesih sili na plan! In tak je g. Molek, ki ni potreboval norimberškega lijaka, ko je znanost sesal že z materinskim mlekom. Golden Bough — Zlata Večica je ime knjigi, ki vse pove, vse razloži, in bo dišala po česnu, Molek pa je ime moža v Chicagu, ki na ti zlati večici sedi. Alah akbar, velik si, Alah, a g. Molek je še večji.

Kdo je ignorant?

Seve smo to mi, ki verujemo v Boga. Tako je povzeti iz besed zapisanih v Prosveti št. 75. Tony Svet iz Kenmore, O., pravi: "Bog še ni ustvaril nobenega zrakoplova, ni ustvaril nobenega parnika, še nobenega vlaka, sploh še ničesar ne, kar bi mogli pokazati, da je delo vsemogočnega." Moška je ta. Ali je tudi resnična? Odkod pa les, železo, jeklo, sploh snovi, ki so vedni in tehniki in delavcu neobhodno potrebne, da izdeluje take stvari? Vem, da poreče, to dela narava. Dobro. Potemtakem so se snovi same od sebe naredile. V tem slučaju pa bi dosledno tudi jaz lahko trdil, da se zrakoplovi delajo sami od sebe. Kdo bi bil ignorant?

Zopet "zvezda" — McCabe. Ko bi rekel solnce, bi bilo veselje preveliko, z zvezdo naj pa imajo nekaj radosti. Prosveta je v št. 75 začela objavljati novo McCabovo razpravo. "Kaj je vena?", ji je naslov. Stvar izgleda precej površna, golo besedičenje. Tam, kjer pride na razpotje, in je resničnost ali neresničnost trditve odvisna od posameznega pojma, se McCabe zadevi izogne, češ, ničesar ne vemo. Kakor pri kači podobni razpravi "Dvanajst let v samostanu," bo tudi pri ti razpravi urednik in zelo površen prestavatelj napolnil nekaj prostora v Prosveti, kak čitatelj bo zagrabil za ta ali oni bolj masten stavek, to bo vse, vsaj kakor slutim iz prvih člankov.

Seve smo to mi, ki verujemo v Boga. Tako je povzeti iz besed zapisanih v Prosveti št. 75. Tony Svet iz Kenmore, O., pravi: "Bog še ni ustvaril nobenega zrakoplova, ni ustvaril nobenega parnika, še nobenega vlaka, sploh še ničesar ne, kar bi mogli pokazati, da je delo vsemogočnega." Moška je ta. Ali je tudi resnična? Odkod pa les, železo, jeklo, sploh snovi, ki so vedni in tehniki in delavcu neobhodno potrebne, da izdeluje take stvari? Vem, da poreče, to dela narava. Dobro. Potemtakem so se snovi same od sebe naredile. V tem slučaju pa bi dosledno tudi jaz lahko trdil, da se zrakoplovi delajo sami od sebe. Kdo bi bil ignorant?

Zopet "zvezda" — McCabe. Ko bi rekel solnce, bi bilo veselje preveliko, z zvezdo naj pa imajo nekaj radosti. Prosveta je v št. 75 začela objavljati novo McCabovo razpravo. "Kaj je vena?", ji je naslov. Stvar izgleda precej površna, golo besedičenje. Tam, kjer pride na razpotje, in je resničnost ali neresničnost trditve odvisna od posameznega pojma, se McCabe zadevi izogne, češ, ničesar ne vemo. Kakor pri kači podobni razpravi "Dvanajst let v samostanu," bo tudi pri ti razpravi urednik in zelo površen prestavatelj napolnil nekaj prostora v Prosveti, kak čitatelj bo zagrabil za ta ali oni bolj masten stavek, to bo vse, vsaj kakor slutim iz prvih člankov.

Zopet "zvezda" — McCabe. Ko bi rekel solnce, bi bilo veselje preveliko, z zvezdo naj pa imajo nekaj radosti. Prosveta je v št. 75 začela objavljati novo McCabovo razpravo. "Kaj je vena?", ji je naslov. Stvar izgleda precej površna, golo besedičenje. Tam, kjer pride na razpotje, in je resničnost ali neresničnost trditve odvisna od posameznega pojma, se McCabe zadevi izogne, češ, ničesar ne vemo. Kakor pri kači podobni razpravi "Dvanajst let v samostanu," bo tudi pri ti razpravi urednik in zelo površen prestavatelj napolnil nekaj prostora v Prosveti, kak čitatelj bo zagrabil za ta ali oni bolj masten stavek, to bo vse, vsaj kakor slutim iz prvih člankov.

Zopet "zvezda" — McCabe. Ko bi rekel solnce, bi bilo veselje preveliko, z zvezdo naj pa imajo nekaj radosti. Prosveta je v št. 75 začela objavljati novo McCabovo razpravo. "Kaj je vena?", ji je naslov. Stvar izgleda precej površna, golo besedičenje. Tam, kjer pride na razpotje, in je resničnost ali neresničnost trditve odvisna od posameznega pojma, se McCabe zadevi izogne, češ, ničesar ne vemo. Kakor pri kači podobni razpravi "Dvanajst let v samostanu," bo tudi pri ti razpravi urednik in zelo površen prestavatelj napolnil nekaj prostora v Prosveti, kak čitatelj bo zagrabil za ta ali oni bolj masten stavek, to bo vse, vsaj kakor slutim iz prvih člankov.

Zopet "zvezda" — McCabe. Ko bi rekel solnce, bi bilo veselje preveliko, z zvezdo naj pa imajo nekaj radosti. Prosveta je v št. 75 začela objavljati novo McCabovo razpravo. "Kaj je vena?", ji je naslov. Stvar izgleda precej površna, golo besedičenje. Tam, kjer pride na razpotje, in je resničnost ali neresničnost trditve odvisna od posameznega pojma, se McCabe zadevi izogne, češ, ničesar ne vemo. Kakor pri kači podobni razpravi "Dvanajst let v samostanu," bo tudi pri ti razpravi urednik in zelo površen prestavatelj napolnil nekaj prostora v Prosveti, kak čitatelj bo zagrabil za ta ali oni bolj masten stavek, to bo vse, vsaj kakor slutim iz prvih člankov.

Zopet "zvezda" — McCabe. Ko bi rekel solnce, bi bilo veselje preveliko, z zvezdo naj pa imajo nekaj radosti. Prosveta je v št. 75 začela objavljati novo McCabovo razpravo. "Kaj je vena?", ji je naslov. Stvar izgleda precej površna, golo besedičenje. Tam, kjer pride na razpotje, in je resničnost ali neresničnost trditve odvisna od posameznega pojma, se McCabe zadevi izogne, češ, ničesar ne vemo. Kakor pri kači podobni razpravi "Dvanajst let v samostanu," bo tudi pri ti razpravi urednik in zelo površen prestavatelj napolnil nekaj prostora v Prosveti, kak čitatelj bo zagrabil za ta ali oni bolj masten stavek, to bo vse, vsaj kakor slutim iz prvih člankov.

Zopet "zvezda" — McCabe. Ko bi rekel solnce, bi bilo veselje preveliko, z zvezdo naj pa imajo nekaj radosti. Prosveta je v št. 75 začela objavljati novo McCabovo razpravo. "Kaj je vena?", ji je naslov. Stvar izgleda precej površna, golo besedičenje. Tam, kjer pride na razpotje, in je resničnost ali neresničnost trditve odvisna od posameznega pojma, se McCabe zadevi izogne, češ, ničesar ne vemo. Kakor pri kači podobni razpravi "Dvanajst let v samostanu," bo tudi pri ti razpravi urednik in zelo površen prestavatelj napolnil nekaj prostora v Prosveti, kak čitatelj bo zagrabil za ta ali oni bolj masten stavek, to bo vse, vsaj kakor slutim iz prvih člankov.

Zopet "zvezda" — McCabe. Ko bi rekel solnce, bi bilo veselje preveliko, z zvezdo naj pa imajo nekaj radosti. Prosveta je v št. 75 začela objavljati novo McCabovo razpravo. "Kaj je vena?", ji je naslov. Stvar izgleda precej površna, golo besedičenje. Tam, kjer pride na razpotje, in je resničnost ali neresničnost trditve odvisna od posameznega pojma, se McCabe zadevi izogne, češ, ničesar ne vemo. Kakor pri kači podobni razpravi "Dvanajst let v samostanu," bo tudi pri ti razpravi urednik in zelo površen prestavatelj napolnil nekaj prostora v Prosveti, kak čitatelj bo zagrabil za ta ali oni bolj masten stavek, to bo vse, vsaj kakor slutim iz prvih člankov.

Zopet "zvezda" — McCabe. Ko bi rekel solnce, bi bilo veselje preveliko, z zvezdo naj pa imajo nekaj radosti. Prosveta je v št. 75 začela objavljati novo McCabovo razpravo. "Kaj je vena?", ji je naslov. Stvar izgleda precej površna, golo besedičenje. Tam, kjer pride na razpotje, in je resničnost ali neresničnost trditve odvisna od posameznega pojma, se McCabe zadevi izogne, češ, ničesar ne vemo. Kakor pri kači podobni razpravi "Dvanajst let v samostanu," bo tudi pri ti razpravi urednik in zelo površen prestavatelj napolnil nekaj prostora v Prosveti, kak čitatelj bo zagrabil za ta ali oni bolj masten stavek, to bo vse, vsaj kakor slutim iz prvih člankov.

Zopet "zvezda" — McCabe. Ko bi rekel solnce, bi bilo veselje preveliko, z zvezdo naj pa imajo nekaj radosti. Prosveta je v št. 75 začela objavljati novo McCabovo razpravo. "Kaj je vena?", ji je naslov. Stvar izgleda precej površna, golo besedičenje. Tam, kjer pride na razpotje, in je resničnost ali neresničnost trditve odvisna od posameznega pojma, se McCabe zadevi izogne, češ, ničesar ne vemo. Kakor pri kači podobni razpravi "Dvanajst let v samostanu," bo tudi pri ti razpravi urednik in zelo površen prestavatelj napolnil nekaj prostora v Prosveti, kak čitatelj bo zagrabil za ta ali oni bolj masten stavek, to bo vse, vsaj kakor slutim iz prvih člankov.

Zopet "zvezda" — McCabe. Ko bi rekel solnce, bi bilo veselje preveliko, z zvezdo naj pa imajo nekaj radosti. Prosveta je v št. 75 začela objavljati novo McCabovo razpravo. "Kaj je vena?", ji je naslov. Stvar izgleda precej površna, golo besedičenje. Tam, kjer pride na razpotje, in je resničnost ali neresničnost trditve odvisna od posameznega pojma, se McCabe zadevi izogne, češ, ničesar ne vemo. Kakor pri kači podobni razpravi "Dvanajst let v samostanu," bo tudi pri ti razpravi urednik in zelo površen prestavatelj napolnil nekaj prostora v Prosveti, kak čitatelj bo zagrabil za ta ali oni bolj masten stavek, to bo vse, vsaj kakor slutim iz prvih člankov.

Zopet "zvezda" — McCabe. Ko bi rekel solnce, bi bilo veselje preveliko, z zvezdo naj pa imajo nekaj radosti. Prosveta je v št. 75 začela objavljati novo McCabovo razpravo. "Kaj je vena?", ji je naslov. Stvar izgleda precej površna, golo besedičenje. Tam, kjer pride na razpotje, in je resničnost ali neresničnost trditve odvisna od posameznega pojma, se McCabe zadevi izogne, češ, ničesar ne vemo. Kakor pri kači podobni razpravi "Dvanajst let v samostanu," bo tudi pri ti razpravi urednik in zelo površen prestavatelj napolnil nekaj prostora v Prosveti, kak čitatelj bo zagrabil za ta ali oni bolj masten stavek, to bo vse, vsaj kakor slutim iz prvih člankov.

Zopet "zvezda" — McCabe. Ko bi rekel solnce, bi bilo veselje preveliko, z zvezdo naj pa imajo nekaj radosti. Prosveta je v št. 75 začela objavljati novo McCabovo razpravo. "Kaj je vena?", ji je naslov. Stvar izgleda precej površna, golo besedičenje. Tam, kjer pride na razpotje, in je resničnost ali neresničnost trditve odvisna od posameznega pojma, se McCabe zadevi izogne, češ, ničesar ne vemo. Kakor pri kači podobni razpravi "Dvanajst let v samostanu," bo tudi pri ti razpravi urednik in zelo površen prestavatelj napolnil nekaj prostora v Prosveti, kak čitatelj bo zagrabil za ta ali oni bolj masten stavek, to bo vse, vsaj kakor slutim iz prvih člankov.

Zopet "zvezda" — McCabe. Ko bi rekel solnce, bi bilo veselje preveliko, z zvezdo naj pa imajo nekaj radosti. Prosveta je v št. 75 začela objavljati novo McCabovo razpravo. "Kaj je vena?", ji je naslov. Stvar izgleda precej površna, golo besedičenje. Tam, kjer pride na razpotje, in je resničnost ali neresničnost trditve odvisna od posameznega pojma, se McCabe zadevi izogne, češ, ničesar ne vemo. Kakor pri kači podobni razpravi "Dvanajst let v samostanu," bo tudi pri ti razpravi urednik in zelo površen prestavatelj napolnil nekaj prostora v Prosveti, kak čitatelj bo zagrabil za ta ali oni bolj masten stavek, to bo vse, vsaj kakor slutim iz prvih člankov.

Ta argument je pa prav pod ničlo.

Žarkometar je v skrbeh za svoje argumente. Pravi, da bi bil dober kak second hand, ali kak iz basementa. Kakšne ima pa on? Kdor ima take pojme o Bogu, da piše in trdi, "da gotovi odjemalci paše s 'Pisane-ga polja' lahko tudi Bogu skri-jejo svoje misli," mora biti argumenti že popolnoma na suhem. Ako kak njegov "faki" sfikska za njega kak dežek, se utegne ta izpremeniti v — točo.

Ne sme izostati.

Proletarec mora seve tudi zadati mehiškimi katoličanom krepko zausnico. Vsega je samole cerkev kriva, ker je udinjena kapitalizmu in imperilizmu. Po članku izgleda, kakor bi bile nune, ki so se ukvarjale z deco in zapuščeno siročadjo, predsednice samih bank ali oljnih trustov. Skozi stoletja so razne "vlade" vezale cerkev kriva, zdaj je pa zopet cerkev kriva, ako je ljudstvo zastalo. "Ecrassez l'infame — potolčite nesramnico," je rekel Voltaire, in slovenski učenci okoli Proletarca ne smejo za učiteljem zaostati.

Koliko "sajajo" sami sebe? Kakor sem že večkrat omenil, sem jaz o pristnosti Old Moulderja samo podvomil. G. Molek je hotel ta moj dvom spreminiti v laž. Da mi odvzame tudi ta dvom, zahteva Old Moulder — pet dolarjev, in potem bo povedal svoje pravo ime. Jaz niti pet centov ne dam, ker mi je končno vse eno, ali on piše Žarkomet kot Old Moulder, ali pa pod svojim polnim imenom. Če se komu hoče, da se bori za zakritim vezirjem, je to prav njegova lastna zadeva. Med količkaj veljavnimi junaki je navada, da si pogledajo odkrito v obraz.

"Napadi" na S. N. P. J. so orožje, ki kaže vse polno skrb. Prenehajte izrabljati glaslo S. N. P. J. za grde napade na katoliško prepričanje, in vsaj mene bo veselilo, ako S. N. P. J. v kratkem naraste na sto tisoč članov.

Seve smo to mi, ki verujemo v Boga. Tako je povzeti iz besed zapisanih v Prosveti št. 75. Tony Svet iz Kenmore, O., pravi: "Bog še ni ustvaril nobenega zrakoplova, ni ustvaril nobenega parnika, še nobenega vlaka, sploh še ničesar ne, kar bi mogli pokazati, da je delo vsemogočnega." Moška je ta. Ali je tudi resnična? Odkod pa les, železo, jeklo, sploh snovi, ki so vedni in tehniki in delavcu neobhodno potrebne, da izdeluje take stvari? Vem, da poreče, to dela narava. Dobro. Potemtakem so se snovi same od sebe naredile. V tem slučaju pa bi dosledno tudi jaz lahko trdil, da se zrakoplovi delajo sami od sebe. Kdo bi bil ignorant?

Seve smo to mi, ki verujemo v Boga. Tako je povzeti iz besed zapisanih v Prosveti št. 75. Tony Svet iz Kenmore, O., pravi: "Bog še ni ustvaril nobenega zrakoplova, ni ustvaril nobenega parnika, še nobenega vlaka, sploh še ničesar ne, kar bi mogli pokazati, da je delo vsemogočnega." Moška je ta. Ali je tudi resnična? Odkod pa les, železo, jeklo, sploh snovi, ki so vedni in tehniki in delavcu neobhodno potrebne, da izdeluje take stvari? Vem, da poreče, to dela narava. Dobro. Potemtakem so se snovi same od sebe naredile. V tem slučaju pa bi dosledno tudi jaz lahko trdil, da se zrakoplovi delajo sami od sebe. Kdo bi bil ignorant?

Seve smo to mi, ki verujemo v Boga. Tako je povzeti iz besed zapisanih v Prosveti št. 75. Tony Svet iz Kenmore, O., pravi: "Bog še ni ustvaril nobenega zrakoplova, ni ustvaril nobenega parnika, še nobenega vlaka, sploh še ničesar ne, kar bi mogli pokazati, da je delo vsemogočnega." Moška je ta. Ali je tudi resnična? Odkod pa les, železo, jeklo, sploh snovi, ki so vedni in tehniki in delavcu neobhodno potrebne, da izdeluje take stvari? Vem, da poreče, to dela narava. Dobro. Potemtakem so se snovi same od sebe naredile. V tem slučaju pa bi dosledno tudi jaz lahko trdil, da se zrakoplovi delajo sami od sebe. Kdo bi bil ignorant?

Seve smo to mi, ki verujemo v Boga. Tako je povzeti iz besed zapisanih v Prosveti št. 75. Tony Svet iz Kenmore, O., pravi: "Bog še ni ustvaril nobenega zrakoplova, ni ustvaril nobenega parnika, še nobenega vlaka, sploh še ničesar ne, kar bi mogli pokazati, da je delo vsemogočnega." Moška je ta. Ali je tudi resnična? Odkod pa les, železo, jeklo, sploh snovi, ki so vedni in tehniki in delavcu neobhodno potrebne, da izdeluje take stvari? Vem, da poreče, to dela narava. Dobro. Potemtakem so se snovi same od sebe naredile. V tem slučaju pa bi dosledno tudi jaz lahko trdil, da se zrakoplovi delajo sami od sebe. Kdo